

שבת קודש פרשת כי תבוא – כ׳ אלול תשפ״א Shabbos Parshas Ki Savo - August 28, 2021

פלג המנחה עש״ק – 13:3 | הדלקת נרות שבת – 19:3 | זמן קריאת שמע / מ״א – 90:9 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 38:9 סוף זמו תפילה/הגר״א – 10:44 | שקיעת החמה שבת קודש – 7:35 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 8:25 | צאה״כ / לרבינו תם – 8:47

כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ליכוודים סאית הרב אברחם דניאל

ארמי אבד אבי וירד מצרימה (כו-ג) - להודות על הרעה כעל המובה

שגמל עם האדם ועל האדם להפריש את הפירות שביכרו. ולהביאם לפני הקב״ה.

לבטא בכר את הודאתו. ועיקר ה'אמירה' (פסוקים ה-י) 'ארמי אבד אבי', וגו', שבאמירה

מרחיב את הודאתו ומבאר היטב את גודל החסר שעשה הקב״ה עמנו בנתינת הארץ.

באמירה זו מזכיר גם את מצבם של ישראל קודם זכייתם בארץ משלהם, אז היו מעונים

נרדפים על ידי לבן ופרעה, ובכר מתבטא נתינת הארץ גם כחלק מגאולתם מיד צר.

והנה בנוסף למה שמתאר בהודאה זו את מצבם של ישראל במצרים. מזכיר בה גם

צצם ירידתם של ישראל למצרים. 'וירד מצרימה', וצריכים להביו על מה ולמה ראה

לנכוז להזכיר זאת? יכולים אנו להביז למה מתאר בתוך שבחו גם את קושי השעבוד

שחוו בני ישראל בעודם בשעבודם, כי מתוך כך יכולים אנו להעריך היטב את החסד

שעשה עמנו הקב״ה בגאולתו. אולם עצם הירידה אינה מבטאת את רעת המצריים.

ולמה אם כן ראה הכתוב לציינו בתוך ה׳הודאה׳ על גאולתינו? וביותר יתעורר

התמיהה אחר שרואים שבעל ה׳הגדה׳ פירש שבהתיבות ׳זירד מצרימה׳ מבטאים אנו

שהיה יצקב אנוס על פי הדיבור׳, זאת אומרת שבתיבות אלו אנו מספרים שכל הגלות

זקשה הזה היה גזירה מן השמים, ונשאלת השאלה למה יהיה זה סיבה להודאה? להיפר

ליתן פתחון פה לקטני אמנה לעורר תמיהה על ההודאה כולה. כי יאמרו, אילו היתה

מציאות בעולם שייעשו בו דברים שאינם תלויים בגזירת הבורא. והיה ביכולתו של

פרעה לשעבד את ישראל מבלי שיגזרו על כר מז השמים. כי אז אכז מובז עניז ההודאה

ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמז (כו-יו) - האופו לוכות לברכה

. עכ״ל אחור״, עכ״ל אחוריו וגונב את הקרקע לשון והוסג אחור״, עכ״ל 🗩

הקלקלה נאמר על מי שגונב קרקע ע״י שמחזיר את גבולו לאחוריו. אמנם יש

ונראה לומר דחולק בעיקר החטא של גניבה מהחטא של השגת גבול. דבאיסור

גניבה שייך לעובר על זה מחמת תאותו. כלומר. שבאמת הוא איש יהודי שמאמיו

בהשי״ת אבל נפל לתאות ובקש אותו דבר. וע״כ מחמת תאותו גנב פעם אחת. אבל

באמת יתכן שאפילו עם גניבתו עדיין הוא מאמין בהשי״ת. וכל זה שייך בגניבה,

משא״כ האיסור של מסיג גבול רעהו, החפצה של האיסור אינו מחמת תאותו, שאפשר

שמחזיר הגבול לאחוריו רק קצת. ואפילו על זה איכא איסור. מ״מ שורש השרשים של

האיסור הוא מחמת שאינו מאמיז באמונה שלימה בהשי"ת. שכל מי שמאמיז באמונה

זלימה בהשי״ת מאמין שהקב״ה נגזר גבול לכל דבר, וע״כ א״א להרבות הגבול לכל בר יותר ממה שנגזר לו. כמו שהאריך **החובת הלבבות** (שער הבטחוז פ״ג) וז״ל. ״כי

יש לכל ההויות שבעוה"ז מעצם ומקרה גבול ידוע ולא יוסיף ולא יגרע על מה שגזר

העיר. מדוע הקללה אמור דוקא על מי שמסיג גבול רעהו. ולא על מי שגונב כל דבר

מחבירו. והול״ל ארור גונב רעהו ואמר כל העם אמר?

היה שלא להזכיר את הגזירה בשעה שאנו מהללים על חירותינו. כדי שלא

לטודים כאת חרב אברחם זניאל אברחם אבשטיין שליטיא, בעמיס שהו אברחם

נה בפרשתינו נאמר מצות 'ביכורים' שמהותה היא הודאה להקב"ה על הטוב.

על גאולתינו, כי גם בעיני הבשר ניכרת הטובה שעשה הקב״ה בזה שגאלנו. אולם מאחר שהשעבוד היה גזירת הבורא. למה לנו להודות? אל תשעבדינו ואל תגאלינו! וי״ל שההיפר הוא הנכוז, ודוקא טענה זו היא הגורמת להזכיר שהשעבוד היתה בגזירת הבורא ולכוללה בתור ההודאה. וזאת כדי להוציא מלבז של קטני אמנה אלו. ולהודיעם שמהקב"ה לא תצא הרעות חלילה. ואם גזר עלינו שעבוד. אות הוא שגם השעבוד הוא לטובתינו. ועלינו להודות לו גם על השעבוד שהיתה טובה נסתרת. וגם על הגאולה שהיתה חסר מגולה. ודוקא בשעה שאנו מודים על היציאה ראוי לנו להודות גם על השעבוד. כדי לגלות שההודאה על הגאולה אינה משמשת כביטוי שעצם השעבוד לא היה לטובתינו. כנים הדברים שבעיני הבשר איז אנו משיגים את הטובה הגדולה מקושי השעבוד. לא ראינו אז כי אם השפלה שאיז לה אח וריע. הללו נהגו בנו מנהג הפקר. היכו בנו עד כלות הכוחות. זרקו את בנינו לתוך הים. שחטו את בנינו כדי להתרחז בדמם ר״ל. ובכל זאת עלינו להאמיז כי אלקים חשבה לטובה. הוא זה שידע את הטוב הגנוז באלו העינויים. ועלינו להורות לו על כר.

מכאז גם עלינו ללמוד פרק בהנהגת הבורא. עלינו לדעת כי מאתו לא תצא הרעות. וגם כשעברים עלינו מצוקות שונות מוטל עלינו לדעת כי טובות המה, ועלינו להודות להשי״ת עליהם באותה מידה של שמחה שבה אנו מודים אנו על הטובה. אכז מאחר שהמצוקה מצד מהותה מעורר צער לכן מן הראוי שנתפלל על ישועתינו, אמנם כל עוד שאיז אנו נגאלים מוטל עלינו להודות גם על הצרה. כי ללא ספק המציא לנו הקב"ה את הצרה כדי להטיב לנו. זהו שאחז"ל (ברכות לגי) 'חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה'. לא ניצטונו רק להצדיק את הדין עלינו. אלא גם להודות ע״כ. זאת אומרת שאיז כאז מכה הטעונה צידוק הדיז.

טובה הטעונה הודאה, ועלינו להאמין בזה גם אם לא רואים זאת במו עינינו. הבורא ית' בכמותו ואיכותו וזמנו ומקומו. איז מרבה למה שגזר במעוטו. ולא ממעט ממה שגזר ברבותו, ולא מאחר למה שגזר להקדימו, ולא מקדים למה שגזר לאחרו". עכ"ל, וא"כ לא יתכז למרבה הגבול, שהחפצה של השגת גבול, הוא שיהיה גבולו לתוך של חבירו. ואיש כזה שאינו מאמיז באמונה שלימה בהשי״ת הרי הוא ראוי לקללה זה. וחז״ל למדו שאיסור השגת גבול אינו רק בנוגע קרקע, רק גם מי שיורד לתור אומנתו של חבירו וכדומה הוא זה איכלל בכלל האיסור. וכל מי שרוצה להרחיב גבולו לגבול של חבירו הרי הוא אינו מאמיז במה שאמרו חז״ל (יומא לח:): "איז אדם נוגע במה שמוכז לחבירו אפילו כמלא נימא".

ויש להוסיף, דמי שאינו מסיג גבול רעהו, ומאמין באמונה שלימה בהשי״ת, וכן משאו ומתנו הוא באמונה הרי הוא זוכה לברכה. הגם שלא כתיב בהתורה הברכות שאמרו על הר גריזים מ״מ כתב רש״י (פסוק יב) מדברי הגמ׳ (סוטה לב) שקודם כל ארור הפכו פניהם בברכה, ואמרו "ברוך האיש אשר לא יסיג גבול רעהו". ובאמת זהו הברכה לכל מי שמאמין באמונה שלימה בהשי״ת. ויש בתורה כמה פסוקים בנוגע הברכה למי שמאמיז בה'. דכתיב (משלי כח-כ): "איש אמונות רב ברכות ואיז להעשיר לא ינקה". ועוד כתיב (ירמיהו יז-ז): "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו". הרי דמי שיש לו אמונה ובטחוז בהשי"ת הרי הוא זוכה לברכה עד איז סוף. וזוכה לפרנסה טובה. כמו שהבוטח בה' זוכה שימלא ה' משאלות לבו.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Kashrus and the Kitchen (10)

Milk and Meat at the Same Table. Last week we started to 5) They set up a "heker" - a visible item or situation that acts as discuss the decree not to eat milk or meat when the opposite type is on the table. We explained the *halachos* of one person eating by himself. In the case of two people eating at the same table - one eating *milchigs* and the other eating *fleishigs*. Chazal were also *machnir*, fearing that they might (with permission) partake in each other's food. However, they were lenient if:

from each other's food (1) The Shach (2) defines this to mean that they don't know each other enough to not have shame when coming on to the other for food.

and **Crushos**

of Mcla

Þ

র্দ্ত

5

A16

- 2) They sit far enough apart that one cannot stretch out his hand 3) An item with some height which is not usually placed there and eat from the food of the other (3).
- 3) Another person who is not eating *milchigs* or *fleishigs* (even if he is eating *pareve*) sits between them. This person will remind them not to make any mistakes (4). If others are not sitting between them, there is a difference of opinion between the Poskim and they should be strict (5).
- 4) One finished eating *fleishigs* and is within his six-hour waiting period, and he wants to eat *parve* at the same table as

סאת הגאון פוז'ר הרב ברוך הירשפלד שליס"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס

another person eating michigs (6).

- a reminder that they should not forget and eat from one another, as explained in the following paragraph.
- Heker. A heker is a visible reminder that permits them to eat

together. The following reminders permit people to eat together:

- 1) Separate table cloths or place mats (7) if they normally don't eat in that manner. (Yad Avraham)
- 1) They don't know each other as they are not likely to take 2) One eats on a place mat or table cloth and the other eats on the table itself, or one eats on a place mat on top of a table cloth while the other eats on the table cloth itself. These cases are just alternatives of the first case mentioned above.
 - and is not being used during the meal, permits them to eat together if it is placed between them. Also, a food such as a loaf of bread not being used in that meal can accomplish the same thing (RM''A). R' Chaim Kanievsky shlita holds that it is not appropriate to use a sefer to act as a heker. I believe he means if one puts the *sefer* there for that purpose, but if it was already there and they decide to eat on both sides of it, designating the *sefer* as a *heker*, it would be appropriate.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – סוכה מז. because of ארא ארא וול בארצים because of עראלים the *minhag* is to be עראנים on the יו"ע ספיקא because of שלש רגלים איז דיומא ספיקא. The same custom applies to שמיני עצרת The Gemara has a question how to be ניהג on the first day of שמיני עצרת which is a ספק if it's day 8 or day 7, which would mean it's still Succos. Should we sit in the succah since it might be the 7th day, or is sitting in the succah on day 8, treating

the גמ' the היי אוויע bike a weekday (of Succos) which would not be בברד יי"ט, since we are blatantly treating this day as רול ? The גמ'? The אמיני עצרת אווי concludes that the halacha is that we sit in the succah, but we don't make the beracha of לישב בסוכה. **Tosfos** explains that the Rabanan were not מתקי that we also take the *lulav* on this day, because if it's really שמיני עצרת the *lulav* is מתקע, so by taking it we would be acting as if it's clearly איבה עליו). But since sometimes people sit in a succah all vear because it's comfortable עריבה עליו), it isn't blatantly obvious that we are treating this day as חול so we sit in the succah on Shmini Atzeres. The שמיני עצרת no. חול so we sit in the succah on Shmini Atzeres. The שמיני עצרת no. חול we eat in the succah by night & by day, but we don't make the beracha of לישב בסוכה. The זין משניב savs the reason we don't make a beracha on the succah is that it also might be שמיני עצרת no מצות סוכה because there is no מצות סוכה waking a beracha would be a סתירה.

Earlier the גר", addresses sleeping in the succah on Shmini Atzeres & savs this was the מנהג הגר"א However, there are אחרונים that say not to, because since most people don't usually sleep in a *succah* for enjoyment עריבה עליו). we don't have the reason of יתוס, so it would look like it's specifically for מעניב that would be being אמיני עצרת on ניהג מנהג חול concludes that the מצות סוכה concludes that the ניהג מו עולם not to sleep in the succah on שמיני עצרת. The כלל קנג ה] drives that one year on Shmini Atzeres it was very cold, but to make a point, the ארת גר א instructed his talmidim to put on coats & remain in the succah. The ארת גר א savs since we eat in the succah because of the reason of the climate is very cold or windy, since this reason wouldn't apply, one should not sit in the succah.

The הרד'ה ד'-ה' ארוד השולחן says based on this sevara of the הרבן נתנאל, that in cold climate countries different מנהגים were adopted. Either not to eat in the succah at night, or to only eat part of the day seuda in the succah. He says these minhagim are flawed. The proper thing to do is immediately after finishing the שחרית סעודה, one should leave the succah. (1) ע"ד פחיב (2) ש"ד שסיג (3) ב"ח בשם המהרש"ל (4)

הוא היה אומר

שו"ת שבט הלוי היקכד ג (5) שו"ת קני הבוסם ביעג (6) פתחי תשובה ד' (7) יו"ד פחיב

Chortkover Rebbe, R' Yisroel Friedman zt"l (quoted in Taam V'daas) would say:

יהשקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל"' - *Chazal* tell us that *Tzedaka* is the only *mitzvah* where *Hashem* mainly considers the fact that one helps a poor person regardless of his intentions while doing the mitzvah. With Bikkurim, too, because one has given tithes and charity, he declares that even if *Hashem* regards these *mitzvos* from His high place in Heaven and finds his intentions inadequate he should still be blessed for doing them "

rieuven une miles mo mem	ions maacque	ate, he should still be blessed for doi	ing them.	Dedicated by the Millmar
A Wise Man would say: "	'If you can't s	ee the bright side of life, polish up t	he dull side."	Family L'iLuy Nishmas,
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses		(717	103,777	Perel Rena A"H bas R' Simc
		will Carefully study HIS Greatness?*	apprx	Asher HaCohen
Worldwide Since 1980	5.7	A Must for יראת שמים (Please sign Too!)		Tanizen 15 Liui 5700
(1-888-Mailway)	$2m^{2}$		kvodshomayim.org	תהא נשפתה צרורה בצרור החיים

מעשה אבות סימן

והפלא ה' את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים ... (כה-נמ)

The Jewish population of Greece was the oldest of its kind in mainland Europe. Dating back to shortly after the *Churban* Bais HaMikdash, when Jews were dispersed all over the world and the long exile began. Over 80 years ago, sixty-thousand Jews lived peacefully in the Greek port city of Thessaloniki. It was a valued and vibrant community. Thessaloniki at one time. was the largest center of Sephardic Jews in Europe, who nicknamed the city "La Madre de Israel" (Mother of Israel) and "Jerusalem of the Balkans." Most Thessaloniki Jews worked at the port and they controlled the commerce. To the point that the Port of Thessaloniki was even closed on Shabbat, the Jewish day when religion forbids working, as there were no people around on that day. Great rabbis lived and studied there. It was a close knit community and people liked each other.

World War II brought disaster for the Jewish Greeks, as the Germans occupied Greece and began actions against the Jewish population. On April 6, 1941, Hitler invaded Greece in order to secure his southern front before launching the infamous Operation Barbarossa and his great offensive against Russia. Of the 60,000 Jews who had been living peacefully in Thessaloniki, over 50,000 were exterminated at the Auschwitz-Birkenau concentration camp. The wholescale massacre of the Jews of Greece was brief but intense. Very few escaped. A reported 2,000 Jews survived in total.

Among the few Greek survivors was a family known as Bourla. They were a prominent Sephardic family of jewelers and real estate developers who had fled Spain and had been living in Greece for more than five centuries. During the Holocaust, Mrs. Bourla was minutes away from execution by firing squad when she was spared via a ransom paid to a Nazi Party official by her brother-in-law, while Mr. Bourla happened to be out of the Jewish ghetto when the residents were taken to the Auschwitz concentration camp. He went into hiding and remained there for the duration of the war. He never saw his parents again.

The couple married after the war and in 1961, a son was born into this miraculous family. His parents called him Israel Abraham. He grew up and studied veterinary medicine in Greece. A brilliant student, Abraham got his doctorate in reproductive biotechnology at the veterinary school of Aristotle University in Salonika. At the age of 34, he decided to move to the United States. Albert, as he was known to all, met his wife Miriam in the U.S. and together they raised two children.

In the United States, Albert was integrated into the medical industry. He was industrious and smart and he progressed very quickly. He joined a pharmaceutical company where he climbed the corporate ladder and became a senior manager. From there, the road was short for Albert to rise through the ranks and become Chief Operations Officer (COO) for a short period of time, before obtaining his appointment as CEO of the company in 2019.

Throughout 2020, Albert decided to direct all the efforts of his company to try to find a vaccine against a new virus which had just struck the world. Known as Covid-19 or Novel Coronavirus, Albert expended great financial and technological efforts to achieve his goal. He was tireless and fearless. It took some time, but one year later, his work paid off and the WHO (World Health Organization) and U.S. government authorized his company to produce the long-awaited vaccine.

For months, this vaccine has been distributed all over the world and just this week, it was the first to receive full FDA approval (it only attained emergency use status beforehand) to produce and market to the world, a life-saving vaccine that has helped billions of people worldwide, an unprecedented accomplishment in the field of in pharmaceutical technology.

Ironically, this vaccine which has saved so many people all around the world, including many Germans, was led by a Jew from Thessaloniki, son of Holocaust survivors, most of his people exterminated by Nazi Germany.

Albert remained true to his heritage. He struck a deal with Israel to produce the vaccine in exchange for important data and that is why Israel became the first country to receive the vaccine. In memory of his grandparents who died as proud Jews, and his parents who gave birth to Israel Abraham Bourla, known today as Albert Bourla - the CEO of Pfizer Inc.

קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה'

עליך זרח (ישעי׳ ם-א) promises from *Hashem* that *Klal Yisroel* would eventually find comfort in the very punishments that they had experienced throughout the long and arduous exile.

"Arise, shine, for your light has come, and the glory of Hashem has shone upon you." Such is the divine message for *Klal Yisroel* which offers a sliver of hope in a very dark world. The question is: what light is the *Navi* referring to and what is the significance of its shine?

R' Shlomo Ashkenazi Rapaport *zt*"*l* of **Chelm** explains that the light and shine detailed by the Navi are a reference to the two crowns that *Klal Yisroel* received at *Matan Torah* on

Unlike the terrible curses mentioned in the *Parsha*, in the *Har Sinai* when they wholeheartedly accepted the *Torah*. Haftorah, Yeshaya HaNavi draws a contrasting view with These two crowns signified a balance of the two main worldly elements – light and dark – which enumerates how the *Torah* is the only thing that holds the balance of evil (dark) and good (light) in this world. After Matan Torah, Klai *Yisroel* proudly wore these crowns and acted as arbiters of their ideals, but they were eventually lost due to sin and Hashem promised to return them at a later time.

> Even today, as the keepers of these values, it is important for every Jew to know that simply activating a light does not make a significant difference in the world; however, projecting that very same light of Torah and letting it shine forth, will ultimately make the greatest impact.

ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצד אשר ה' אלקיך נתן לך ושמת במנא ... (כו-ב) FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The **Yalkut Shimoni** in *Parshas Bereshis* writes on the first posuk in the *Torah* - "Bereshis Bara Elokim" - that the world was created "בשביל ביכורים שנקרא ראשית" due to the *Bikkurim* (first fruit that are brought to the *Bais HaMikdash*) which are also called "*Reishis*" (first), as it says in this week's *parsha*, די האדמה אשר תביא מארצד". This *Yalkut* is unclear and difficult to comprehend: What is the inherent significance of *Bikkurim* that in its merit we have the world?

The **Bris Avraham** in his *pirush* on the *Yalkut*, explains that the typical working person toils endlessly until he can finally enjoy the fruits of his labor. But because of his strenuous labor which led to success, he may have a tendency to attribute it to himself and say, "This is all due to my efforts." Of course, this is not true as Hashem blessed him with success. So to eradicate such thoughts, we bring *Bikkurim*, declaring, "מאת ה' היתה זאת". Indeed, the entire world stands on that idea.

If we delve a bit deeper, we can add that *Bikkurim* represent the idea of gratitude and *hakaras hatov* to *Hashem*, as *Chazal* have taught, that our entire being, existence, and avodas Hashem is based on showing a proper appreciation to HKB"H.

Parshas Ki Savo is read at the tail end of the calendar year. It's a time to reflect on the infinite kindness that we all receive 24/7 from *Hashem*. Chazal also say that a year that is poor at the beginning will become rich at the end. A poor man is the epitome of understanding the notion that all he has is from *Hashem*. Perhaps this is why we take not only the *Bikkurim* but even the basket itself from the poor man. This signifies that he literally has nothing, but is still totally reliant on Hashem and can truly appreciate all that Hashem bestows upon him. Hence, by Bereishis - at the beginning of the year - we must internalize Bikkurim - at year's end - the machshava of having hakaras hatov to Hashem. As the yemei selichos are about to commence, let us use this middah as a catalyst to do teshuvah and gain forgiveness and favor. "Vitachal shana u'birchasehal'

משל למה הדבר דומה ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך ... (כח-ב)

1.3

משל Many years ago, a woman asked her husband to go to how I made my fortune! My father rented a tent in a vacation the market and buy a fish for *Shabbos*. The man went to the market and asked to buy a particularly delicious fish. The merchant told him that for the same price, he could buy a giant fish, only of much lower quality and with a bitter taste. The man refused. The merchant then offered to sell him the larger fish at half-price, but the man still refused. When the merchant lowered the price to a quarter of the original amount, the man paid the few coins and carried the fish home. His plan was to secretly sneak into the kitchen and quickly cut up the fish into small pieces, so that his wife wouldn't be able to recognize the type of fish. Plus, even if she could identify the fish, he couldn't bring it back, because it was already cut into small pieces.

When he cut the fish open, he found a giant, sparkling pearl huge sum of money for the stone. The merchant asked how them, "they will catch up to you," even against your will!

ושמחת בכל המוב אשר נתן לך ה' אלקיך פטודסווג בכל המוב אשר נתן לך ה' אלקיך editorial and insights on middos tovos from רכל המוב אשר בקרבך ... (כו-יא) דופע שנוגא אשר בקרבך ... (כו-יא) דופע דוהגע אשר בקרבן אשר בקרבן ... (כו-יא) וואגע אשר בקרבן אשר בקרבן אשר בקרבן אשר בקרבן ... (כו-יא) וואגע אשר בקרבן אש ושמחת בכל המוב אשר נתז לד ה' אלקיד

If there is a *mitzvah* in the *Torah* to be happy, why are so many people depressed? What is the cause of so much unhappiness in the world today and how can we combat this miserable phenomenon which does not allow us to serve Hashern properly? The Steipler Gaon zt" gives the following explanation. He says that years ago people grew up with less. Children did not get EVERYTHING they want. People knew how to tolerate hunger, hardship and even suffering. Nowadays, children from a very early age expect their parents to give them everything they want. And if they don't get it, they feel deprived because everyone else's parents are giving their kids whatever they want. Even when people are blessed with so much, it does not make them happy because this abundance is taken for granted. When all one's needs are met, that is the norm. When one thing goes wrong, it is a catastrophe, because it's "not supposed to be like that." Although parents think that they are doing the right thing by giving their kids everything, they are neglecting their "spiritual training" - to APPRECIATE all that they have.

Perhaps the end of our *posuk* tells us how to achieve the first part. If you want to rejoice - "ושמחת בכל הטוב" - with all the good that you have, you must remember "אשר נתו לד ה' אלקיד" - it is all from Hashem and He knows exactly what you need!

Try this simple but effective Joy Increasing Formula! When you make a *beracha*, don't just rattle off the words. Close your eyes for a second and say, "Thank you *Hashem* for the coffee, the delicious food, or the proper function of my body." If you want to be miserable, the formula is ... take everything for granted! If you want to be happy ... appreciate everything you have!

נמשל: Based on this story, the Ben Ish Chai explains that Parshas Ki Savo promises us many great blessings if we observe the *mitzvos*. But what is meant by the promise: "והשיגוד" - that all the blessings "will catch up to you"? If we are promised these blessings, then they will certainly reach us! The answer is that if *Hashem* wants, then "All these inside. He hurried to a gem dealer where he was offered a *blessings will come upon you*," and even if you try to avoid

he acquired the pearl, so he told him the entire story.

The merchant was shocked and exclaimed, "That's exactly

spot by the seashore. He pitched his tent in one spot and then

changed his mind; he brought his tent somewhere else but

still wasn't happy. He tried a third spot and, as he was

hammering in the pegs, he hit a solid surface. He dug and

discovered a box full of precious jewels, a treasure that was

hidden there many years earlier. You see how much your

wife had to persist to get you to buy the fish - and what it took

my father to chance upon that specific spot!"